

Όσιος Μάρκος ο Ασκητής

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος](#)

Ο όσιος Μάρκος ο ασκητής είναι ένας από τους πλέον επιφανείς ασκητικούς συγγραφείς των μέσων βυζαντινών χρόνων και ο δημοφιλέστερος δάσκαλος του ασκητικού βίου, ώστε οι βυζαντινοί ασκητικοί χριστιανοί να λένε· «πώλησον πάντα και αγόρασον Μάρκον». Έζησε το 430 μ.Χ, υπήρξε μαθητής του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου και απομακρύνθηκε από τις κοσμικές φροντίδες και από όλους τους θορύβους, όταν ήταν στην ηλικία των σαράντα χρόνων και κατέφυγε σε μια έρημο,. Αφού πέρασε στην άσκηση εξήντα χρόνια, εκδήμησε προς τον Κύριο. Έγραψε τις εμπειρίες του στηριζόμενος στις άγιες Γραφές και μέσα στα πλαίσια της πνευματικής παραδόσεως, αλλά με την προσωπική του ιδιοτυπία, που συνίσταται στον τονισμό της λειτουργίας του πνευματικού νόμου.

Αφοσιώθηκε στη μελέτη των θείων Γραφών και έφθασε στη κορυφή της ασκήσεως και της αρετής. Οι λόγοι που συνέγραψε, είναι γεμάτοι από κάθε διδαχή και ωφέλεια. Πολέμησε την αιρετική διδασκαλία των μεσσαλιανών οι οποίοι υποτιμούσαν την αξία των αγίων Μυστηρίων και υποστήριζαν ότι εφόσον κάποιος βαπτισθεί και πάρει το Άγιο Πνεύμα είναι τέλειος και δεν χρειάζεται να μετέχει στην ζωή της Εκκλησίας και του αρκεί η αδιάλειπτος προσευχή. Διακηρύττει ότι όλη η πνευματική ζωή δεν αποτελεί παρά καλλιέργεια της χάριτος που λαμβάνουμε κατά το άγιο Βάπτισμα. Ο άνθρωπος ανακαινισμένος με το άγιο Βάπτισμα είναι ελεύθερος να εργαστεί με τις εντολές και τις άγιες αρετές ώστε

να ανακαλύψει τον Χριστό «στον εσωτερικό χώρο, τον κρύφιο και καθαρό της καρδιάς του». Η χάρη του Αγίου Πνεύματος μας δόθηκε δωρεάν στο Βάπτισμα αλλά πρέπει να την ενεργοποιήσουμε με την εργασία των εντολών, η οποία μας οδηγεί στα-διακά στην συνειδητή αίσθηση των καρπών του Αγίου Πνεύματος «εν πάση αισθήσει και πληροφορία».

Η δωρεά της χάριτος είναι η αρχή ενός αδιάκοπου αγώνα κατά των «προλή-ψεων» των παθών που παραμένουν μέσα μας και κατά των λογισμών που μας υποβάλλουν οι δαίμονες. Αυτός ο πνευματικός αγώνας είναι ο αγώνας της μετανοίας και οφείλει να συνεχίζεται καθ' όλη την διάρκεια της ζωής μας. «Όλη των εντολών η ποικιλία καταλήγει στον ένα όρο, εκείνον της μετανοίας». Και προσθέτει: «Ο Κύριος κρύβεται μέσα στις Εντολές του και Τον βρίσκουμε στο βαθμό που Τον αναζητούμε».

Του δόθηκε και το χάρισμα των ιαμάτων από τον Σωτήρα Χριστό. Όταν ο όσιος βρισκόταν στην αυλή του ασκηταριού του βυθισμένος στην προσευχή, ήλθε κοντά του μία ύαινα, φέρνοντας και το τυφλό παιδάκι της. Με ταπεινό σχήμα λοιπόν παρακαλούσε τον άγιο να την λυπηθεί και να γιατρέψει την τύφλωση του παιδιού της. Κι αυτός, αφού έφτυσε στους πληγωμένους οφθαλμούς και προσευχήθηκε, τους έκανε υγιείς.

Μετά από κάποιες ημέρες, η ύαινα του έφερε την προβιά ενός μεγάλου κριαριού σαν δώρο για τη θεραπεία, αλλά ο όσιος δεν θέλησε να το πάρει πριν το θηρίο του υποσχεθεί ότι δεν πρόκειται ποτέ από εδώ και στο εξής να επιτεθεί σε πρόβατα φτωχών ανθρώπων. Αν όμως ήταν τόσο συμπαθής στην άλογη φύση, πολλαπλασίως είχε αγάπη προς τους ανθρώπους, λόγω της κοινής φύσης μας, η οποία απαιτεί να δείχνουμε πολύ μεγάλη ευσπλαχνία ο ένας προς τον άλλον.

Τόσο μεγάλη ήταν η ψυχική καθαρότητά του, ώστε ο πρεσβύτερος της Σκήτης βεβαίωνε με όρκους ότι ποτέ δεν τον κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων με τα δικά του χέρια, αλλά όταν ερχόταν για να μεταλάβει, Άγγελος Κυρίου τον μεταλάμβανε, το χέρι του οποίου έβλεπε από τον αγκώνα, να κρατά την λαβίδα και να μεταλαμβάνει τον Άγιο.

<https://bit.ly/3tDaBVE>